

ועדת משמעת לפי סעיף 56 ב' לפקודת הרוקחים (נוסח חדש) התשמ"א-1981

החלטה

בעניין:

שרה שר לב, עו"ד, התובעת הראשית, משרד הבריאות, באמצעות עו"ד יונתן ברג, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

הרוקח איימן אלעמור רוקח מורשה, ע"י בכ' עו"ד שמעון תורגמן.

הנקבל

1. הקובלנה:

ביום 3.10.2019 הגיש עו"ד יונתן ברג תובע במשרד הבריאות, קובלנה נגד הנקבל (להלן הקובלנה). אשר על פיה הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הרוקחות, והורשע בעבירה פלילית, בפסק דין סופי, שיש לה השלכות על עיסוקו כאמור בסעיף 56(א)(1) ו- (7), לפקודת הרוקחים (נוסח חדש) התשמ"א – 1981 (להלן: "הפקודה").

2. הוועדה

שר הבריאות מינה את החתומים מטה להיות ועדה שתדון בקובלנה (להלן: "הוועדה").

3. האירועים שברקע הקובלנה

1. בתאריך 18.7.2018 הורשע הנאשם (להלן: "הנקבל") במסגרת הסדר טיעון, בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, ב ת"פ 65167-06-17 בעבירה של היזק בזדון(היזק מיוחד)- עבירה לפי סעיף 453(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. כתב האישום מצ"ב.

2. להלן קיצור העבדות שבכתב האישום :

א. בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום שימש הנקבל כרוקח מטעם קופ"ח "כללית" בבית מרקחת בעיר דימונה ובסנף בית מרקחת בעיר ירוחם.

ב. במסגרת תפקידו היה אמון על ספירת מלאי, תיקוני מלאי, בקורות כוח אדם והשמדת תרופות.

ג. בשנים 2014 ועד לסוף שנת 2015 או בסמוך לכך, פעל הנקבל באופן רציף ועקבי, בשיטתיות ובתחכום לפגוע בקופת חולים של "כללית", תוך שהוא מציג מצג שווא ונוקט בפעולות הסתרה למעשיו במטרה לקבל תרופות.

ד. הנקב הציג מצג שווא כאשר ביצע הזמנות של מאות תרופות שיועדו לחולי סכרת, לחץ דם וסרטן, כאשר בפועל תרופות אלו לא היו נחוצות באותה עת למבוטחי "הכללית", ולא הוזמנו ע"י הגורם המוסמך.

ה. התרופות שהוזמנו ע"י הנקבל נשלחו ע"י להשמדה לאחר שבמספר מקרים דאג בטמפרטורה לא נאותה וע"י כך להוציאן משימוש, ובשאר המקרים שלח את התרופות להשמדה תוך ידיעה שהן תקינות וראויות לשימוש.

ו. שווי התרופות שהתקבלו במרמה והושמדו ע"י הנקבל עמדו על סך של 750,000 אלף שח.

ז. במעשיו אלו השמיד והרס שלא כדין תרופות מצילות חיים, אונקולוגיות ואחרות, שהן נכסי "כללית" בהיקף של 750,000 אלף שח. וזאת עשה במזיד, מתוך מניע לפגוע בקופת חולים של "הכללית".

ח. באותו תאריך ניתן גזר דין והוטלו עליו העונשים כדלקמן: מצ"ב גזר הדין.

- 9 חודשים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.
- 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות לפי פרק יא' לחוק העונשין מסוג עוון, או עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
- 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות לפי פרק יא' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירה לפי סעיף 453 לחוק העונשין.
- 140,000 אלף שח פיצוי לקופת חולים "כללית".
- 8000 שח קנס או 20 ימי מאסר תמורתו.

4. דיון והמלצה

בישיבת הוועדה ביום 21.6.2020, הנקבל הודה בעובדות ובעבירות שבכתב הקובלנה.

לאור הודאת הנקבל, הוועדה הרשיעה אותו בעובדות ובעבירות שיוחסו לו בכתב הקובלנה – בכך שנהג בדרך שאינה הולמת את עיסוקו, ובכך שאינו ראוי לעסוק במקצוע או בעבירה שיש לה השלכה על עיסוקו – עבירות לפי סעיף 56(א)1–(7) לפקודה.

טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת:

עיקרי טיעוני בכ' הקובל:

בית המשפט קבע כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים החברתיים המוגנים הנה גבוהה. למעשה מדובר ברצף של נסיבות לחומרה אשר המכלול מלמד על נאשם מתוחכם ששם לעצמו יעד לפגוע באופן קשה ומתמשך ברכושה של קופת חולים כללית, מתוך תחושת נקם ותסכול. כתב האישום המתוקן מדבר על מי שמלכתחילה היה אמון במסגרת תפקידו כרוקח, על עריכת ספירת המלאי, תקני המלאי, בקורות כוח אדם והשמדת תרופות בשני בתי מרחקת, בדימונה ובירוחם. לבהמ"ש

חשובה מידת האחריות שהפקידו בידיו, כמו גם האמון שנותן בו לטפל ברכושו של המעביד, רכוש שכפי הנלמד יצטרך טיפול נאות וייעודי על ידי איש מקצוע כדוגמת הנאשם, רכוש ששווי רב ביותר. מעשיו של הנאשם קשורים קשר ישיר והדוק לתפקיד אותו נשא, לרבות ידיעותיו בנוגע לאותן תרופות ואופן אחזקתן. כגודל האחריות והאמון שניתן בנאשם, כך גם גודל החומרה הגלומה בהפרת אותו אמון. אנחנו מדברים פה על הפרת אמון ואני חושב שכל הנושא של אמון על ידי רוקח זה כל כך חשוב וזה כל כך בסיסי למקצוע.

בכ' הקובל מפנה את הוועדה למספר החלטות בעניין זה:

החלטה בעניין הרוקח חיים וייס: דברי השופט זיילר ז"ל - "אין ביכולתו של צרכן תרופות להגיד ולעמוד על המשמר ולוודא שהסיכונים הללו או הסיכונים האחרים לא דבקו בתרופות הספציפיות אותו הוא רוכש. הרוקח הוא אחראי על הנושא הזה, על קיום התקנות והכללים. אנחנו צריכים אמון מלא ברוקח, כי כשאתה מגיע לבית מרקחת, אתה לא יודע אם התרופה שאתה רוכש, אם היא הייתה בטמפרטורה הנכונה, אם היא סטרילית. אתה נותן את האמון המלא ברוקח". במעשיו הנקבל מעל ופגע באמון שיש לנו ברוקח. מאיזושהי תחושה של נקמנות הוא בעצם שולח תרופות שהן היו תקינות, הוא שולח באופן שיטתי תרופות להשמדה, וזה לא חד פעמי, במשך כשנתיים.

החלטה בעניין תייסיר חמאדה: טבליות של ויאגרה מזויפות. גם כאן השופט זיילר מצביע על הנושא של האחריות והחשיבות של האמון שצריך לתת ברוקח.

בכ' הקובל מאבחן בין מטרות הענישה בהליך הפלילי למטרות הענישה בהליך המשמעתי. ומפנה להחלטה של ביהמ"ש העליון

עש"מ שירות המדינה 5282/98, מדינת ישראל נ' תמר כתב, פ"ד נב (5) וכרך 5 בעמוד 87 ובעמוד 93. שם נקבע כי קיים הבדל עקרוני בין עונש המוטל בגין עבירה פלילית לבין אמצעי משמעת המוטל בגין עבירה משמעתית. אמצעי המשמעת נועד לשרת תכלית שונה מהתכלית של העונש הפלילי, לכן העיקרון של סיכון כפול אינו מונע נקיטת תהליכים נוספים, משמעתיים. מערכת השיקולים הכרוכים בהטלת אמצעי משמעת שונה ממערכת השיקולים הכרוכה בהטלת העונש הפלילי. התכלית העיקרית של אמצעי המשמעת היא התדמית הראויה, התפקיד הראוי של השירות הציבורי.

הנושא הזה של אמון ואחריות, בעצם מוביל אותנו לבקש אמצעי משמעת חמורים. אני חושב שהייתה פה פגיעה בכבוד המקצוע, הייתה פה פגיעה באמון הציבור. אני חושב שהתליית רישיונו של הנקבל למשך שנה זה האמצעי שהולם את המקרה הזה. יש פה התנהגות שאינה הולמת. לפי ההגדרה של בית המשפט העליון, התנהגות שאינה הולמת זה בעצם התנהגות שאינה תואמת את העקרונות המנחים בתחום העיסוק של המקצוע. יש פה פגיעה בכבוד המקצוע, ביחס בין עמיתים ופגיעה בחולים.

אני מבקש להטיל עליו אמצעי משמעת של התלייה לשנה.

עיקרי טיעוני בכ' הנקבל:

המקרה הזה הוא חריג ואינו מצדיק התליית רישיון בפועל, אלא לכל היותר אני אבקש שאם תשקלו להתלות את רישיונו של הנקבל אז שהתליה תהיה על תנאי. הנקבל, הנאשם, לקח אחריות מידית על המעשים שלו ופעל לתיקון הנזק. הנזק הכספי שנגרם פה על פי הסדר

הטיעון הושב במלואו לקופה. הקופה הגישה תביעה אזרחית כנגד הנקבל והגיעו להסדר פשרה, במסגרתו הוא שילם שלוש מאות ושישים אלף שקל. הסדר פשרה בהליך בפני נשיא בית המשפט המחוזי בדימוס, השופט אילון.

מעבר לכך, כתב האישום הפלילי ייחס לו נזק של שבע מאות וחמישים אלף שקל, ובניגוד לעמדת הקופה שראתה את נזקה או הייתה מוכנה להתפשר על שלוש מאות שישים אלף. ההליך הפלילי פסק כמעט פי שניים את הנזק הכספי. בהליך הפלילי הנקבל שילם כסף חי, מאה ארבעים אלף שקלים, כלומר ביחד זה הביא את ההחזר או הפיצוי לחצי מיליון שקל. במסגרת הסדר הפשרה הוא ויתר על כל זכויותיו הפנסיוניות, פיצויי פיטורין וכולי, סכום שמאזן למעשה את הפער בין הכסף החי ששולם לבין הנזק שנגרם בפועל. בית המשפט המחוזי מקבל את התפיסה הזאת שלנו שהנזק הושב במלואו. השופט המחוזי יוצא מהנחה שהפיצוי הוחזר.

להבנתנו מדובר בתיק שהוא לא מובהק בליבת העשייה שחברי כתובע מבקש לצאת נגדו, למה אני מכוון? בשני המקרים אפילו, בשתי ההחלטות שחברי הפנה אליהן, מדובר על רוקחים שסיכנו בפועל או העמידו את הציבור בפני סכנה בפועל, אם על ידי אחזקת תרופות מזויפות או תרופות ממקור לא ידוע. כלומר, זה ליבת העשייה המגונה נקרא לה, שאנחנו כציבור רוצים למנוע מרוקח את האפשרות הזאת. כלומר, האמון שחברי מפנה בהחלטות הוא האמון הבסיסי שחולה נכנס לבית מרקחת לבקש תרופה, התרופה מונפקת לו, האמון הזה מדבר על כך שהתרופה היא תרופה תקינה, חוקית, שעברה את כל האישורים הרלוונטיים של הגורם הרגולטורי, כלומר, זה ליבת האמון שנדרשת מרוקח. לא בכדי יוחסה לו עבירה של היזק ברכוש. עבירת

רכוש כשלעצמה נקרא לה היזק מיוחד משום סכום הכסף שבה, לא מתוך שום נסיבה אובייקטיבית אחרת. לצורך ההליך הזה שלנו, אני מבקש מכם מטאפורית, לא מהותית, מטאפורית לראות בו כמחסנאי, שבמקרה הזה הוא היה מחסנאי של תרופות שהוא כפוף לכללים ותקנות ורגולציה, והוא בטעות חמורה פגע ברכוש של מעסיקו על ידי זה ומתוך היכולת שלו לפגוע. כלומר, העובדה שמדובר בתרופות איננה מחמירה לטענתנו את מצבו של הנקבל. העבירה היא עבירה, הודנו בה מיד, גם בפני בית משפט מחוזי, גם בפניכם. אנחנו לא מדברים על כך שלא בוצעה עבירת משמעת אפילו, אנחנו עומדים בה והנקבל מתחרט על מעשיו כבר בערך ארבע או חמש שנים. גם הראה את החרטה שלו בצורה של תיקון הנזק, לא מן הפה ולחוז. כפי שהעיד דוקטור אלעמור, כל המשפחה המורחבת נרתמה לגייס את הסכום הכספי על מנת לתקן את הנזק. ולכן אני חושב שההחלטות שחברי מכוון אליהן הן לא כל כך מתאימות לעניין שלנו.

בהקשר זה מבקש להפנות לעמוד 29, שורות 5 עד 7 בפסק הדין שלפנינו: "לגבי נסיבות ביצוע עבירה מוצא בית המשפט להדגיש כי הוא אינו לוקח בחשבון בשום דרך שהיא, פגיעה ישירה או עקיפה בבריאותם של מי מהחולים שנזקקו לתרופות שהושמדו, וממילא לא הובאה כל ראיה להוכיח שנמנעה מאותם חולים תרופה בשל מחסור כזה או אחר". כלומר, מצד אחד, נסיבות ביצוע עבירה הן לא פשוטות, מצד שני, זה הטיעון, כלומר הוא לא סיכן את הבריאות של איש, לא העמיד אף אחד בסכנה, לא מתוך הפעולה שלו ולא מתוך טענה תיאורטית שבעצם ההשמדה נוצר איזושהו מחסור. לא נטענו דברים כאלה בכלל, ולכן אני מבקש מכם לנסות לראות או להתחבר לטיעון שלי שמדובר בהיזק לרכוש על ידי רוקח, כלומר, לא פגיעה בלב

האמון שאנחנו מבקשים לתת ברוקח בעבודה המקצועית המידית שלו מול לקוחות שנזקקים לתרופות, אם כי המעשים שלו ראויים לגינוי, ובגלל זה הוא פה, ופה האיזון בין העונש המשמעותי לבין העונש הפלילי.

בית המשפט המחוזי ראה את התיק הזה בצורה חריגה לקולה. אמר גם בית המשפט המחוזי שברגיל ייתכן מאוד שהתיק הזה היה מצדיק מאסר בפועל ובכל זאת נמנע משליחה למאסר בפועל מתוך הנסיבות המאוד מאוד חריגות, ולכן אני חושב שהתלייה לתקופה שחברי מדבר עליה היא בוודאי מרחיקת לכת וקיצונית בנסיבות שלה. חברי הפנה "להלכת כתב" בעליון על ההבדלים בין הענישה הפלילית לענישה המשמעותית, אבל פרשת כתב דווקא דנה בעניין שהוא הרבה יותר נפוץ כשמזכירים את פסק הדין הזה, בעניין של שאלת ההרשעה הפלילית וביטולה, כלומר, זה דווקא יותר מצוטט, נקרא לזה, ואני רק אומר בהקשר לזה שהייתה המלצה של גורמי מקצוע, גורמים טיפוליים של שירות המבחן, להימנע מהרשעת הנקבל ובית המשפט לא קיבל את ההמלצה הזאת. הפער בין אי קבלת ההמלצה לבין הרשעתו ומאסר בעבודות שירות הוא אמנם גדול אבל הוא משקף לא רק את התוצאה הסופית, אלא את העמדה של גורמי הטיפול הרלוונטיים, וזה מתקשר לעניין עצמו. ועדת משמעת או הדין המשמעותי, ואני מסכים שיש לו גם היבטים של תדמית המקצוע, כפי שנהוג במקרים אחרים, "והיה מחננו טהור" וכולי. אבל אי אפשר לנתק את התדמית האדם מהציבור, אותו ציבור שנזקק דווקא ראה את עבודתו של הנקבל באופן מאוד חיובי, מצוין, אדיב אפילו, כלומר, בפער בין ההתנהגות מול "הקופה" לבין השליחות הציבורית שלו, אני חושב שדווקא בשליחות הציבורית הוא עשה חיל ובגלל זה הטרגדיה

או התוצאה הזאת היא באמת מצערת, שקרטה לנקבל המסוים הזה בהקשר המשפחתי הרחב כפי ששמענו. מאז הגילוי, נקרא לזה, של המעשים. בהסכמתו כמובן הוא פוטר, ויתר על זכויותיו מקופת חולים כללית, עבד בבתי מרקחת אחרים, גם בפרטיים וגם בקופת חולים מאוחדת. לאחרונה הוא פוטר מקופת חולים מאוחדת. בשימוע שם לא נטענה שום טענה על תפקודו המקצועי. רבב לא דבק בעבודתו, אפילו, דובר שהוא עובד מסור ומצוין, אבל הוא הורחק משורות הקופה רק בעקבות ההליך הפלילי ואחר כך התוצאות שקרו בעקבות דחיית הערעור בבית המשפט העליון. קופת חולים מאוחדת הסכימה להמתין עם פיטוריו עד לאחר התוצאה של ערעור בית המשפט העליון. השופטים הציעו לנו לחזור בנו מהערעור ולהשאיר את התוצאה כפי שהיא ואנחנו קיבלנו את ההמלצה ובסופו של דבר גזר הדין של בית המשפט המחוזי עומד על כנו ורק בעקבות זה הוא פוטר מקופת חולים מאוחדת.

הנקבל בן 40, נשוי, אב לילדים. הוא הכין ויעד את כל חייו לצורך ההתמחות, הלימוד האקדמי וההכשרה המקצועית, כלומר, אין לו אפשרויות תעסוקה אפשרות. אם רישיונו יותלה אז פשוט, מה הוא יעשה? הוא ילך להיות נהג מונית. זה מה שהוא למד. הוא למד להיות רוקח, הוא עשה את עבודתו בהצטיינות. הוא טעה טעות חמורה, ושילם עליה, ועדיין משלם עליה מחירים קשים. והשאלה באמת מהו העונש המשמעתי הראוי בנסיבות הללו, ואני חושב שבפני הוועדה הנכבדה יש קשת מאוד רחבה של אמצעי משמעת שכולם יכולים לשקף מצד אחד גינוי של המעשים ומצד שני גם השארת פתח לשיקום. לא הייתי אומר את הדברים האלה אם היה נופל רבב בתפקודו המקצועי כלפי אנשים, כלפי ציבור, כלפי חולים, אם מישו

היה נפגע ממעשיו ברמה הרפואית, אם הוא היה מסכן באופן התיאורטי אפילו מישוהו, לא הייתי טוען בפניכם את הדברים. אני טוען אותם רק משום, שאמנם מדובר בנזק כספי ניכר אבל הוא עדיין נזק כספי שתוקן, אם כי, כפי שהעיר חבר הוועדה הנכבד, ב-capacity שלו, במעמדו כרוקח, הוא ביצע את המעשים שלו. אני לא רוצה למתוח איזושהי ביקורת ולו מרומזת על הבקרה האפשרית שהייתה על השמדת התרופות. אין לי כוונה לטעון "לאו עכברא גנב אלא חורא גנב", אלא רק, רק אולי להראות שהדברים הללו בוצעו, נקרא לזה, בדרך הרגילה. הנקבל טעה, הוא לקח פלטפורמה חוקית ועשה מעשה לא ראוי, כלומר, זה לא שהוא לקח תרופה ושפך אותה בכיור, כלומר, תרופה שהייתה צריכה להיות מושמדת בדרך מסוימת הושמדה בדרך מסוימת, בדרך החוקית הרלוונטית, וגם בזה אין סיכון לציבור או לסביבה או למשהו באזורים האלה, ולכן אני מתכנס לתוצאה, אני מבקש מכם להסתפק באמצעי משמעת חלופיים שאינם כוללים התליית רישיון בפועל. אני אומר לחלופין, אם כבודכם חושבים שכן יש מקום, אני אבקש שהתקופה הזאת לא תהיה ממושכת כפי שהציע, או כפי שעתר בא כוח המשרד. אני אומר בהגינות, הנקבל אמור להתחיל ביצוע של עבודות שירות במסגרת גזר הדין. הוא היה צריך להתחיל אותן כבר לפני מספר חודשים, אלא שבעקבות הקורונה הכול התעכב. הוא חשב לשלב עבודה אחר הצהריים להתפרנס, בזמן ביצוע עבודות השירות, ואנחנו לא יודעים אם זה יתאפשר במובן של משמרת אחר הצהריים או משמרת ערב. עבודת שירות היא בדרך כלל של שש עד שמונה שעות ביום. כבר נקבע לו מקום לביצוע עבודות שירות, הוא אמור להתחיל את זה בזמן הקרוב, בשבועות הקרובים, ואני מבקש ככל שאתם סבורים שיש מקום להפעיל התליית רישיון

אני מבקש שזה יהיה לחודשים בודדים, עם אמצעים נוספים. אני חושב שבכך מושג איזון של מצד אחד, העברת מסר שהמעשים לא עוברים בלי סנקציה משמעתית משמעותית, ומצד שני מאפשרת התחשבות מסוימת בנסיבות כפי שאני ציינתי אותן.

בכ' הנקבל מגיש לוועדה העתק מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנקבל, ומכתבי המלצה כולל הרישיון שהושג.

בכ' הנקבל מפנה להמלצה מיוחדת של רב הישוב ירוחם, שמתאר את הנקבל כבעל מאור פנים, כאיש טוב שעזר לקהילה. צריך לזכור גם שהנקבל עבד במקומות בפריפריה הדרומית. במקומות שאנשים לא נלהבים לעבוד שם. בירוחם, בדימונה, באזורים הכפריים. תכונה זו של לב טוב הייתה ניכרת אצלו, הן בסגנון דיבורו, ואכן רבים מתושבי העיר העריכו אותו עד למאוד. אמנם מדובר במעשים שנעשו על פני תקופה ולא באופן חד פעמי כפי שבצדק, ציין חברי, אבל הם בכל זאת, הם חריגים, הם חריגים בנוף חייו של הנקבל. רואים את זה גם מהתסקירים, תסקירי שירות המבחן מדברים על אדם עם ערכים נורמטיביים, עם התנהגות ראויה בדרך כלל, שבאמת עבר משבר אישי קשה ביחסיו עם מעסיקיו. בעקבות המשבר הזה הוא גם נכנס לטיפול עצמי, על מנת להבין את המקור של הבעיה, את המקור של הטעות שלו ובאמת לתקן אותה. הפרוגנוזה שם היא חיובית והיא טובה ויש כיוון טוב.

מדובר בעבירות שנעברו לפני מספר שנים, לפני כמעט ארבע וחמש שנים, ומאז כמובן הוא המשיך לעבוד במקצוע. לא נרשמו שום חריגות בהתנהלותו ובהתנהגותו. כלומר, וזה מאפשר לכם להסתכל לא רק על מה שהיה אלא גם על מה שיהיה בפרספקטיבה שלאחר

מעשה, שזה בכל זאת, מדובר בסטייה אחת ממוקדת בנסיבות מאוד מאוד מיוחדות.

לשאת חבר הוועדה: מה היו המניעים של הנקבל למעשיו, שהרי לא יצא נישכר מהם. השיב בכ' הנקבל: אפשר לפתור את זה ולהגיד שהוא הרגיש שהוא רומה על ידי הקופה בזה שהולכו אותו שולל שהוא יזכה במכרז להיות רוקח מחוזי. במובן של תחושת העוול שנגרמה לו. דאגו שמישהו אחר יזכה במכרז, להיות מפקח מחוז. כוחו לא עמד לו באכזבה, בהתנפצות של התקווה, בחלום להתקדם בקופה, אל מול המעקף הזה שנעשה לו. אני לא מצדיק את המעשה הזה. הוא העומד בלב החרטה והאחריות.

מבקש במידה והוועדה תחליט על התליית הרישיון – שתקופת ההתליה תהיה על תנאי. במידה שההתליה תהיה בפועל – שתקופת ההתליה תחפוף את תקופת עבודת השירות.

עד מטעם הנקבל: (בן דוד).

שמי דוקטור אברהם אלעמור, אני מרצה במכללת קיי. אני בוגר אוניברסיטת בן גוריון, תואר ראשון, שני ושלישי בחינוך, מורה לאנגלית, תואר ראשון, אני נשוי ואב ל-13 ילדים, הגדול בהם הוא סגן מנהל חדר מיון בבית חולים סורוקה באר שבע. כולם או אחים, אחיות או רופאים או מורים בבית ספר, 13 ילדים.

יש לנו בתוך המשפחה, שהיא מונה 100 אנשים, יש בה שמונה רוקחים, יש בה מעל 57 או 58 מורים, אנשי חינוך ויש בה שישה רופאים, ויש בה חמישה מרצים כמוני. מאוד כאב לנו המקרה הזה ולפעמים מתבייש בעצמי.

אנחנו בלחץ כבר שלוש שנים, יותר אפילו, חמש שנים. אנחנו רגילים תמיד ללכת עם ראש למעלה, אנחנו אנשי חינוך, אנשי אקדמיה, לא אנשי הדברים האלה, והוא בעצמו גם, איימן, איש אקדמיה מובהק ובוגר רוקחות, אבל, זה מאוד מזיק ואנחנו בבעיה. האנשים הכי נקיים היינו מאוד, אנשים שכל האנשים מקווים שיהיו כמונו, במגזר. אנחנו כבר מספר שנים עוברים סבל קשה, אנחנו מבקשים מהוועדה לתת לנקבל הזדמנות שניה לחיים חדשים. למדנו כולנו את הלקח.

5. המלצת הוועדה:

לעניין אמצעי המשמעת:

הנקבל הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעבירה פלילית של היזק בזדון (היזק מיוחד) בהתאם להוראות סעיף 453(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977. בגזר הדין שהושט על הנקבל נפסקו לו העונשים כפי שהובאו לעיל.

הנקבל חזר בו מערעורו לבית המשפט העליון.

בגזר הדין שניתן בבית המשפט המחוזי ע"י כבוד השופט דניאל בן טולילה נאמר בין היתר:

"...העבירה פוגעות בערך המוגן שעניינו יחסי עובד-מעביד והאמון

שניתן בידי העובד ע"י מעסיקו. המעסיק ניזוק כלכלית ובאופן ישיר

ממעשיו של הנאשם... הנאשם פעל מתוך כוונה ברורה לפגוע ברכושו של המעסיק, פגיעה לשם פגיעה... הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הנה גבוהה. מדובר ברצף של נסיבות לחומרה, אשר כמכלול מלמדות על נאשם מתוחכם, ששם לעצמו כיעד לפגוע באופן קשה ומתמיד ברכושה של קופת חולים כללית, מתוך תחושת נקם ותסכול. מעשיו של הנאשם קשורים קשר ישיר והדוק לתפקיד אותו נשא, לרבות ידיעותיו בנוגע לאותן תרופות ואופן החזקתן. כגודל האחריות והאימון שניתן בנאשם, כך גם גודל החומרה הגלומה בהפרת אותו אמן. מדובר במעשים שקדמו להם תכנון ומחשבה כחלק מתוכנית זדונית שרקם הנאשם... הזמנת תרופות שלא לצורך, והשמדתן של אותן תרופות. אין מדובר בפעילות ספורדית בנקודת זמן כזו או אחרת, אלא מתאר דפוס פעולה רציף, עקבי ושיטתי שנעשה תוך הזמנתן של מאות תרופות. שווי התרופות שנתקבלו במרמה והושמדו ע"י הנאשם, כך סתם, עומד על סך 750,000 שח. המדובר בנזק עצום שנגרם לקופת החולים. קופת חולים כללית איננה גוף פרטי, אלא ארגון ממשלתי, ומשכך הנזק הכלכלי שנגרם לקופה בסופו של דבר הינו כזה שמגולגל לכתפיו של הציבור, גם אם בדרך עקיפה... ברקע המעשים עומד תסכולו מכך שהובטח לו שיזכה בתפקיד מפקח, ואחר הוא שזכה בתפקיד... את המעשים המכוערים אותם ביצע הנאשם, עשה כרוקח ומתוך ניצול תפקידו ככזה".

הוועדה בבואה להטיל את אמצעי משמעת על הנקבל, עליה לבחון אם באמצעי המשמעת יש כדי לשרת את התכלית לשמה הם נועדו. הנקבל בתפקידו ובמעמדו בעת ביצוע העבירה בה הורשע היה נותן שירות לציבור בהיותו רוקח.

אומר בית המשפט העליון:

"בדין המשמעת אמצעי המשמעת אמור לשמש אמצעי מניעה יותר מאשר אמצעי ענישה. התכלית העיקרית של אמצעי המשמעת היא כאמור למנוע פגיעה משמעותית בתפקוד של שירות המדינה או בתדמית שירות זה שכן תדמית ראויה היא תנאי הכרחי לפעילות תקינה של השירות." (עש"מ 5828\98 מדינת ישראל נגד תמר כתב).

לנוכח התכלית האמורה קיים הבדל עקרוני בין העונש המוטל בשל עבירות פליליות לבין אמצעי משמעת המוטלים בדין המשמעת.

על אלה פסק בית המשפט העליון:

"ההבדל נובע מין התכלית. הדין המשמעת נועד לשרת תכלית שונה מן התכלית של הדין הפלילי. עיקר התכלית של הדין המשמעת היא הגנה על השירות הציבורי. הצורך בהגנה על השירות אינו בא לידי ביטוי מלא בהליך הפלילי. גם אם בהליך הפלילי נגזר על עובד הציבור עונש של קנס, מאסר או עונש אחר, עדין יש צורך לברר אם ראוי לנקוט הליך משמעת... וזאת כדי למנוע פגיעה נוספת באותו עובד או כדי להגן על תדמית השירות ועל אמון הציבור וכן כדי לשרש תופעות פסולות בשירות הציבורי ולהרתיע עובדי ציבור אחרים מהתנהגות שאינה הולמת את השירות." (עש"מ 1928\00 מדינת ישראל נגד עמוס ברוכין).

ב - ע"א 10979/04 דר' ליביו נ. שר הבריאות אומרת כבוד השופטת א.חיות כדלקמן:

"השיקול המרכזי בהליכים משמעתיים הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אימון הציבור ברופאים. לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו אם בכלל".

"השמירה על טוהר המידות בתחום עיסוק זה (רפואה) איננה מסתכמת בדאגה לתקינות פעולתה של המערכת הרפואית ביחסה לרשיות הציבוריות האחרות, ובשמירה על אמון הציבור בה. ניקיון כפיו של העסוק ברפואה וטוהר פעולתה של המערכת הם תנאי הכרחי גם לקיומה של רמה רפואית- מקצועית ראויה ומקרינה במישרין על שלום האדם וחיי אדם." (ע"א 10979/0 דר' ליביו נגד שר הבריאות).

ב – ע"א 50/91 דר' אדגר סיבין נ. שר הבריאות אומר כבוד הנשיא שמגר בעניין השיקולים הרלוונטיים בקביעת העונש המשמעותי, כדלקמן:

"...את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא, אך גם ערכים, צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעותית להגן. בין אילו ניתן למנות את האינטרסים בהרתעה כללית, ואת הצורך בשמירה על כבוד המקצוע, ואת אימון הציבור במקצוע"..." וגו'.

הוועדה רואה בחומרה יתרה את מעשיו של הנקבל, בהן מעילה באימון מעבידו במסגרת תפקידו כרוקח, פגיעה בזדון ברכוש מעסיקו באופן קשה ומתמשך. מעשים שקדמו להם תכנון ומחשבה כחלק מתוכנית זדונית שרקם כדי לפגוע ברכוש מעסיקו ע"י כך שהשמיד תרופות תקינות בשווי של מאות אלפי שקלים. בעשותו כל אלו נהג בדרך שאינה הולמת את עיסוקו, ואין הוא ראוי לעסוק במקצוע, עבירה בהתאם לסעיף 56א(1) ו-(7) לפקודה.

הוועדה לקחה לתשומת ליבה את חומרת האמור בגזר הדין והעונש החמור שפסק בית המשפט.

הוועדה סבורה כי במכלול מעשיו של הנקבל "פגיעתו בערכים החברתיים המוגנים גבוהה". בהתנהגותו הזדונית, כאמור, פגע באימון הציבור, הנזקק לשרותיו, בהיותו עובד ציבור, ובתדמית ציבור הרוקחים ומקצוע הרוקחות.

הוועדה התלבטה בקשר לאמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל. מחד, חומרת המעשים והעבירה שביצע הנקבל, כמתואר לעיל, והענישה המחמירה שגזר עליו בית המשפט. מאידך, לקולה, לא נגרמה פגיעה ישירה בציבור החולים, השבת חלק ניכר מהנזק הכספי למעבידו, לקיחת אחריות והבעת חרטה כנה, חלוף הזמן מביצוע העבירה, האמור בתסקירי המבחן ומכתבי ההמלצה שקיבל.

במכלול השיקולים, לחומרה ולקולה, הוועדה מחליטה להטיל על הנקבל את אמצעי המשמעת הבאים:

1. נזיפה, בהתאם לסעיף 56טז(2) לפקודה.

2. התליית רישיון לתקופה של 7 חודשים, בהתאם לסעיף 56טז(4) לפקודה.

מג'ר חגי שור, חבר

מג'ר ישראל פיטוסי, חבר

יגאל חיות, עו"ד, יו"ר